

Eduard Voltas. SECRETARI DE CULTURA DE LA GENERALITAT

«El Museu Catalònia és una operació d'estalvi que aportarà diners al territori»

El pla de museus de Catalunya, presentat aquesta setmana, posa les bases per ordenar els centres museístics del país. Voltas creu que el sector necessitava una «sacsejada» i defensa que el nou Museu Nacional de Ciències Socials és una oportunitat per renovar l'arqueologia

RAÛL MAIGÍ / Barcelona
● Si es compleixen els terminis del Departament de Cultura, l'any 2010 estaran a punt els projectes dels dos nous museus nacionals i l'estructura en xarxa arreu del territori. Per què han hagut de passar vint anys des de la llei de museus de 1990?

—«Aquesta pregunta l'hauria de fer als nostres antecessors. Ens hem trobat un panorama clarament deficitari en matèria de museus, i en alguns casos clarament desendregat. Fa falta un esforç important d'ordenació, de racionalització, i també inversor. Tenim alguns forats negres i un d'ells és el territori. Hi ha hagut una aposta per grans institucions museístiques (i segurament no podia ser d'una altra manera) a la ciutat de Barcelona, però un país no es pot oblidar del territori. Ara mantenim el compromís amb els museus nacionals, però anem a posar l'èmfasi en el territori.»

—El projecte és ambiciós però vostès mateixos admeten que el finançament és encara un interrogant. Això no és fer trampa?

—«El finançament està claríssim. Hem compromès 28 milions d'euros per als museus del territori d'aquí al 2010. I aquests ja hi són, ens hi comprometem completament. Ara, tots sabem que estem a les portes d'un nou finançament de la Generalitat que, si es compleix la llei, hauria d'estar resolt abans del 9 d'agost, i vigent el 2009. Esperem que el pressupost del 2009 sigui significativament superior.»

—Si això no succeeix, perill el pla de museus?

—«No, perquè tot el que preveu el pla es pot fer amb els recursos ordinaris del departament; es podrà fer més ràpid si hi ha més diners.»

—En un sector tan necessitat com el del patrimoni, pot semblar incoherent la construcció d'un gran museu de no-

Eduard Voltas, ahir a la seu de la conselleria de Cultura de la Generalitat. / MIQUEL RUIZ

va planta, com el futur Museu Nacional de Ciències Socials.

—«Des del punt de vista econòmic, l'operació del gran museu nacional Catalònia és una operació de racionalització i d'estalvi. Al contrari, gràcies a aquest museu probablement hi haurà més diners a disposició del territori.»

—La fusió dels museus d'etnologia, història i arqueologia ha generat discrepàncies.

—«Això és un procés obert, que ara comença. I és necessari que el projecte Catalònia sigui sotmès a discussió. Estem contents d'haver generat el debat, perquè teníem la sensació que heretàvem una situació adormida. Sectors com l'arqueologia estaven molt desanimats i no tenien cap esperança sobre el que poguéssim fer el govern.»

—I no els desanima encara més que no hi hagi el museu d'arqueologia a Barcelona?

—«Ja hi ha hagut veus del sector de l'arqueologia que han assenyalat que aquesta és la gran oportu-

“
RENOVAR L'ARQUEOLOGIA
El Museu d'Arqueologia de Catalunya ha de passar dels 20.000 visitants actuals (xifra ridícula) a un milió de visitants
EXERCIR DE NACIONAL
Al MNAC li falta assumir que és un museu nacional i que això implica una responsabilitat també en el territori
”

nitat històrica de l'arqueologia de Catalunya. Es tracta que la col·lecció del Museu d'Arqueologia de Catalunya, en lloc de tenir 20.000 visitants a l'any, que és el que té ara i és una xifra ridícula, tingui un milió de visitants. I, a més, que aquella col·lecció estigui al servei d'un discurs més general sobre la societat catalana. Per tant, Cata-

lònia és una aposta radical pel futur de l'arqueologia d'aquest país, arqueologia que hem heretat en un estat lamentable. Cal fer alguna cosa, provocar una sacsejada.»

—On s'instal·larà el nou Museu Catalònia?

—«Creiem que ha de ser a Barcelona, en una àrea clara de centralitat. Podria ser al mateix centre, el Fò-

rum, Glòries o la Sagrera. En els pròxims dies seurem amb l'Ajuntament per valorar pros i contres per a la seva ubicació, on hi hagi metres per a una gran institució com aquesta.»

—Està assegurat que el de Ciències Naturals anirà al Fòrum?

—«Està pràcticament fet. No se'n acut una zona millor per al Museu Nacional de Ciències Naturals. És un magnífic emplaçament; ara bé, possiblement només de la part expositiva, no de la part de magatzem. Hauré de buscar un altre lloc per fer de magatzem, que sigui visitable.»

—Quin paper hauran de fer la resta de museus de Barcelona?

—«Faran el paper que vulguin fer. El pla de museus no és un decret llei, és un dibuix amb uns compromisos d'inversions i hi ha una sèrie de previsions a les quals els museus es podran acollir si ho volen. Si al Museu d'Història de la Ciutat de Barcelona, per exemple, li interessa ser xarxa del Catalònia tindrà les portes obertes per ser-hi complint uns estàndards

que ja compleix; si no, serà completament lliure de no formar part de la xarxa.»

—I al territori?

—«És un procés obert i voluntari. El museu que vulgui ser a la xarxa del MNAC, per exemple, ho haurà de demanar, i la Junta de Museus n'avaluarà la candidatura.»

—El MNAC ha rebut crítiques perquè des de comarques es considera que no ha exercit de germà gran. Els museus secció volen que això sigui més que un títol.

—«Evidentment. Hi ha d'haver també un procés de presa de consciència dels museus nacionals amb seu a Barcelona del seu paper al territori, i al MNAC li queda fer un camí en aquesta direcció. És una gran institució al servei de l'art i de la projecció d'aquest país, però li falta assumir que és un museu nacional i que això implica una responsabilitat també en el territori.»

—Els museus amb categoria de servei d'atenció museística (SAM) també els decidiran a comarques?

—«Intentarem que a cada vegada hi hagi com a mínim un SAM que atengui els museus de la seva àrea, però no volem pre-determinar quins seran els escollits. Ens agrada-ria que hi hagués un procés, si cal competitiu, entre els museus del territori per ser SAM. I que sigui transparent, que no sigui una decisió arbitrària, tenint en compte que això no és un títol honorífic sinó que hi haurà un compromís i unes inversions.»

—Els tècnics sempre temen que amb un hipotètic canvi de color polític aquest pla es canviï per un altre i tornem a començar.

—«El pla de museus no serà un camp de batalla partidista sinó un espai d'acord i consens. Qualsevol hipotètic canvi de futur a la conselleria de Cultura no significarà un canvi en el pla de museus.»